

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ.

Εἰς Λευκωσίαν, τὴν 2ην Σεπτεμβρίου 2012,

“Ἀδελφοί, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ», (Γαλ. 6,2).

Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας.

Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου,

Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ πρὸς τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας, κηρυγματικὴ ἐντολὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου προέτρεψε τὴν κατὰ τόπους ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς «Ὁρθόδοξου Πρωτοβουλίας».

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εὐχαριστιακὴ Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ἀποστολικῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας (τούτου μὴ δυνηθέντος παραστῆναι φυσικῶς), Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου ἀφ’ ἐνός. Καὶ ἡ συνάντησις τῶν νεολαιῶν τῶν ἀντιστοιχῶν Ἐκκλησιαστικῶν πνευματικῶν δικαιοδοσιῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐδαφῶν τῆς ἱστορικῆς καὶ πολυπαθοῦς Ἀγιοτόκου νήσου Κύπρου ἀφ’ ἑτέρου, ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς ἐν τῷ δοκιμασμένῳ κόσμῳ Χριστιανικῆς ἡμῶν μαρτυρίας.

Τό ἐν Χριστῷ κήρυγμα μετουσίᾳς καὶ σωτηρίας ἐν τῷ κόσμῳ συνεχίζεται διὰ τοῦ θεανθρωπίνου θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνεργούντος Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ θεραπευτικὴ καὶ σωστικὴ ἐνέργεια τῆς πνευματικῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας πρωτίστως καὶ κυρίως ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐλπίδα καταφυγῆς καὶ προστασίας τῶν ἀνθρώπων, ὥς τοῦτο καταδεικνύεται ἐναργέστατα ἀπὸ τὰς πολιτικές καὶ θρησκευτικὰς ἐξεγέρσεις καὶ διαμάχας ποὺ διαδραματίζονται εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τὴν εὐρυτέραν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅλοι μας εἴμεθα αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τῶν γεγονότων τῶν προφητικῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, λέγοντος: «Ὅταν δέ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γάρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος... ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται... πρό δέ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν... ἀποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον», (Λουκ. 21, 9-13).

Οἱ τοῦ Κυρίου προφητικοί καί ἐσχατολογικοί οὗτοι λόγοι οὐδεμίαν σημασίαν ἔχουσιν εἰς αὐτούς οἱ ὅποιοι «ἐκ τοῦ κόσμου εἰσι», (Α΄ Ἰωάν. 4,5). Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὄντες μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί φορεῖς τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς «ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν» –κατά τήν ὁμολογίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, «ὁ γινώσκων τόν Θεόν ἀκούει ἡμῶν· ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας καί τό πνεῦμα τῆς πλάνης». (Α΄ Ἰωαν. 4, 6).

Λέγομεν τοῦτο, ἐπικαλούμενοι τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροί χαλεποί» (Β΄ Τιμ. 3,1), ἀλλά ταυτοχρόνως καί καιροί ἐπαργρυπνήσεως καί ἐγρηγόρσεως. Ἐπί πλέον δέ εἶναι καιροί εὐπρόσδεκτοι τῷ Θεῷ, κατά τούς προφητικούς λόγους τοῦ Ἡσαίου, τούς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ Θεῖος Παῦλος: «λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6, 2).

Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς τό προφητικόν καί ἀποστολικόν παράγγελμα συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς, ποιμένες καί ποιμενομένους εἰς τόν εὐλογημένον τοῦτον τόπον, διὰ νά ἀναλάβωμεν τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρὸς τās ἀρχάς, πρὸς τās ἐξουσίας, πρὸς τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις (Ἐφ. 6,12).

Δεηθῶμεν, λοιπόν, τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅπως διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας περιφρουρῇται ἀπό πάσης προσβολῆς ἐναντίας ἡ νεολαία αὐτῆς. Ἀμήν”.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.